

DIT-H-BJ-2008-40. bírósági határozat

a Debreceni Ítéltábla határozata büntetőügyben

Debreceni Ítéltábla Bf.II.109/2008/7. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, 2008. április 28. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

ítéletet:

A hivatali visszaélés büntette miatt vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2007. évi december hó 12. napján kihirdetett 1.B.893/2006/20. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során bűnügyi költség nem merült fel.

Indokolás

A Szabolcs Megyei Bíróság a rendelkező részben megjelölt ítéletében I. r. vádlottat hivatali visszaélés büntetében mondta ki bűnösnek, és ezért nyolc hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását kettő év próbaidőre felfüggesztette. A II. r. vádlottat három rendbeli hivatali visszaélés büntetében mondta ki bűnösnek, és ezért öt halmazati büntetésül nyolc hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását ugyancsak kettő évre felfüggesztette.

A megyei bíróság ítélete ellen I. r. vádlott és védője elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében fellebbezett, de egyben kérték az I. r. vádlott bűnössége megállapítása esetére az I. r. vádlott előzetes mentesítésben részesítését.

A II. r. vádlott és védője elsősorban a II. r. vádlott felmentése, másodsorban a megyei bíróság által kiszabott büntetés enyhítése céljából éltek jogorvoslattal.

Az ügyész az első fokú ítéletet tudomásul vette.

A védők egyöntetűen kifogásolták azt, hogy az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlottnak egy másik ügyben tanúként tett vallomását bizonyítékként használta fel jelen ügy tényállásának megállapítása során. Ezzel összefüggésben az I. r. vádlott védője fellebbezésében kitért arra is, hogy a II. r. vádlott kérdéses vallomása megtétele során nem kellően lett kioktatva eljárási jogaira. A védők egybehangzóan vitatták továbbá a bűncselekmények megvalósulásához szükséges jogtalan előny nyújtására irányuló célzat meglétét is a vádlotti cselekmények kapcsán. Az I. r. vádlott védője azt az álláspontot képviselte miszerint védenca célzatosság hiányában legfeljebb fegyelmi vétséget valósított meg, míg a II. r. vádlott védőjének álláspontja az volt, hogy a II. r. vádlott csak a kollegái kiközösítését akarta elkerülni.

Ezt meghaladóan a II. rendű vádlott védője szerint az sem került megalapozottan tisztázásra, hogy a II. r. terhelt ismerte-e a gépkocsik átvizsgálására vonatkozó 1/2005. számú parancsnoki intézkedést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.35/2008/1-I. számú átiratában az első fokú ítélet

helybenhagyását indítványozta annak helyes indokainál fogva.

A fellebbezések nem alaposak.

Az ítélőtábla a az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt az 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének teljes mértékben eleget tett.

A megyei bíróság helyesen használta fel bizonyítékként a vádlott ellen a Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Nyomozó Hivatala 6301-17/2006. bü. számon csempészet vétsége miatt folyamatban volt nyomozási eljárásában tanúként meghallgatott II. r. vádlott vallomását.

Ezen vallomás bizonyítékként értékelésére okszerűen és törvénynek megfelelően került sor. A Be. 76. § (2) bekezdése kifejezetten lehetővé teszi valamely hatóság által a büntetőeljárást megelőzően készített okirat bizonyítékként történő értékelését, amelyet valamely hatóság - jogszabályban meghatározott feladatainak teljesítése során a hatáskörében eljárva - a büntetőeljárás megindítása előtt készített, illetőleg beszerzett. A hivatalos személyként eljáró, hatósági feladatokat is ellátó II. r. vádlott a törvényes figyelmeztetések után alappal nem hivatkozhat arra, hogy a vádlott ellen megindult eljárásban nem tudta, hogy vallomásának milyen súlya, és következménye lehet, így annak, ha önmagát, és kollegáját bűncselekmény elkövetésével vádolja.

A jogszerűen beszerzett és felhasznált bizonyítékokat a megyei bíróság egyenként és összességükben is értékelte, mely tevékenységének ésszerű és kifogástalan indokolásával, az ítéleti tényállást megalapozottan állapította meg.

Helytálló indokát adva állapította meg továbbá a megyei bíróság azt is, hogy a II. r. vádlott miért ismerte kimerítően a belépő gépjárművek vizsgálatára vonatkozó 6. számú parancsot és 1/2005. számú parancsnoki intézkedést. Csupán utal rá az ítélőtábla, hogy a II. r. vádlott saját előzőleg hivatkozott vallomása szerint is ismerte azt. „Megnéztem, de nem úgy, ahogy az az utasításban van, hogy kell megvizsgálni egy kocsi”

A védői fellebbezések lényegüket tekintve az elsőfokú bíróság mérlegelési és bizonyítékok értékelésére vonatkozó tevékenységét támadták, melyek a tényállás megalapozottsága folytán eredményre nem vezethettek. A leírtakra figyelemmel a védői álláspontok az ítélőtábla előtt nem foghattak helyt.

A kellően felderített és megalapozott tényállásból okszerű következtetéssel állapította meg az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségét, helyes indokolással utalva arra, hogy a Btk. 225. §-ban rögzített hivatali visszaélés büntettének megvalósulásához szükséges köteleességszegés és jogtalan előny okozására irányuló egyenes szándék a vádlottak cselekményei kapcsán miért állt fenn. A II. r. vádlott védője által megjelölt kiközösítéstől való félelem nem tekinthető célzatnak, legfeljebb a bűncselekmény megvalósulása szempontjából irreleváns indítéknak vagy motívumnak.

A megyei bíróság a vádlottak esetében valamennyi súlyosító és enyhítő körülményt számba vett, azokat nyomatékuknak megfelelően értékelte és a bűnösségi körülményekhez igazodó büntetést szabott ki, mely szükséges, de egyben elégséges is a Btk. 37. § és 83. §-ában meghatározott büntetéskiszabási célok és elvek maradéktalan megvalósulásához.

Tekintettel az elkövetés körülményeire, arra hogy I. r. vádlott a cselekményét foglalkozása körében követte el, a Btk. 104. § (1) bekezdésben rögzített törvényi előfeltételek hiányában őt az ítélőtábla előzetes mentesítésben, érdemtelensége folytán nem részesíthette.

Mindezek alapján az ítélőtábla a Be. 371. § (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a rendelkező rész szerint határozott.

Debrecen, 2008. április 28.

Dr. Kardos Sándor s. k. a tanács elnöke
Elek Balázs s. k. előadó bíró
Gömöri Olivér s. k. bíró

Záradék:

a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.B.893/2006/20. számú ítélete az ítélőtábla jelen határozata folytán jogerőre emelkedett és a szabadságvesztések kivételével végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2008. április 28.

Dr. Kardos Sándor s. k. a tanács elnöke